

[Jytte Røge.]

sporet vej, er det også meningen, at man senere vil udnytte de to andre spor, og så er det jo blot at udsætte det, så bliver det ingen besparelse, men tværtimod en merudgift på længere sigt. Det var den ene side af sagen.

Så vil jeg også lige gøre opmærksom på, at ministeren har udsendt sådan en vejledning i sparemuligheder på vejområdet til amtskommunerne og kommunerne, og denne slutter med en konklusion om, at der hersker stor usikkerhed omkring den fremtidige trafikudvikling, og at der bør udvises den yderste forsigtighed over for projekter, der er begrundet i den fremtidige trafikudvikling.

Ved at flytte ramperne fra Kollerødvej til Høveltsbjerg peger man direkte på anlæggelsen af landevej 543. Det er rigtigt, at den er ønsket af amtskommunen og Lillerød kommunalbestyrelse, men borgerne har bestemt ikke ønsket den, og man påfører disse skatteborgere en udgift, der i sidste års budget var optaget til 22 mill. kr., men allerede i dette års budget var steget til 28 mill. kr., og vi kan godt se, at inden den bliver færdig, slår det i hvert tilfælde slet ikke til. Så meget mere uheldigt er det da, at vejen som sagt er uønsket af borgerne.

Jeg mener, det er meningsløst, at Allerød kommune gerne vil have en sydlig omfartsvej og Birkerød en nordlig, når man allerede har en øst-vestgående vej, nemlig i Høveltevejen. Hvis man udbyggede denne vej, kunne man spare mange millioner kroner, og det mærkelige er, at borgerne gerne vil spare på de offentlige udgifter, hvor det kan lade sig gøre. Derfor er det bittert at konstatere, at staten, amterne og kommunerne ikke vil.

Lad os nu først se, hvor megen trafik Hille-rød-motorvejen kan tage, inden man anlægger flere veje.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg vil gerne sige, at jeg tror, at tallene holder, men det er da rigtigt, at man senere vil kunne udvide til 4 spor, for der er foretaget forberedende arbejder til dette, og i den forbindelse vil jeg gerne sige, at der er en række af de besparelser, vi i øjeblikket gennemfører, som vil vende tilbage i form af nye udgifter på et senere tidspunkt, når de kan komme ind i vore budgetter. Det er da helt givet, det gælder ikke bare her, det gælder i næsten al planlæg-

ning, vi foretager os i øjeblikket, hvor vi har måttet skære ned på en række ting og udskyde realiseringen af de forskellige projekter.

Så vil jeg også sige, at amtsråd og kommuner nu engang er udtryk for borgerne, de er valgt af borgerne, og nu kender jeg også adskillige andre eksempler: i de fleste kommuner og amter er der store, skal vi sige lidenskaber involveret, når det gælder forskellige trafik anlæg, og der er grupper, der synes sådan – og det er i reglen dem, der bor tæt op ad vejene – og så er der grupper, der synes noget helt andet, fordi det er en fordel for dem. Det gælder nok også i dette tilfælde, og dér må jeg i hvert fald holde mig til de beslutninger fra amtsråd og kommunalbestyrelser, der findes.

Der er heller ingen modsætning i, at vi har peget på, at der skal vises tilbageholdenhed. Efter energikrisen i 1973 har vi taget hele den vejskitseplan, der var fremlagt, op til revision. Den arbejder vi med i øjeblikket for at se, om vi er nødt til at ændre det grundlæggende vejnet og det sekundære vejnet i Danmark.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Tove Jørgensen (DKP) til arbejdsministeren:

»Vil ministeren oplyse, om 78 dages reglen for modtagelse af arbejdsløshedsunderstøttelse træder i kraft for arbejdsledige, enlige 62-årige kvinder, og vil ministeren i bekræftende fald ændre en sådan bestemmelse?«

(Spm. nr. 30).

Skriftlig begrundelse.

78 dages reglen er hidtil trådt i kraft, hvis der for den pågældende arbejdsledige var en pensionsberettigelse. Dette vil sige, at arbejdsløse kvinder 3 måneder før den 1. efter det fyldte 62. år – hvis de er enlige – kan fratages understøttelse og overgå til folkepension. Hvis kvinden var gift, ville hun være berettiget til understøttelse frem til det 67. år.

Tove Jørgensen (DKP):

Det spørgsmål, der her stilles, omhandler en praksis, der tilsyneladende ikke har medhold i lovgivningen. Arbejdsløshedslovens § 64, der omhandler 78 dages reglen, omfatter personer, der modtager enten folkepension, invalidepension eller enkepension, eller som er fyldt 67 år. For disse personer gælder det, at der ikke må